Дело C-410/21

Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда

Дата на постъпване в Съда:

5 юли 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Hof van Cassatie (Белгия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

29 юни 2021 г.

Жалбоподатели в касационното производство:

FU

DRV Intertrans BV

Ответник в касационното производство:

Openbaar Ministerie

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ

Предмет на главното производство

Предмет на главното производство е касационна жалба, подадена от FU и DRV Intertrans BV пред запитващата юрисдикция, срещу решението на Hof van beroep te Antwerpen (correctionele kamer) (Апелативен съд Антверпен, наказателна колегия, Белгия) от 11 февруари 2021 г., с което те са признати за виновни по-специално за измама и им е наложено наказание.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

С настоящото преюдициално запитване на основание член 267 ДФЕС запитващата юрисдикция по същество отправя до Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“) въпроса относно правното действие на удостоверение A1, което е временно отнето от издаващата държава членка до приключването на наказателно производство в държавата членка на осъществяване на дейност, и дали получаването на разрешение за автомобилен превоз в държава членка доказва, че съответното предприятие е действително и трайно установено в тази държава членка по смисъла на

член 13 от Регламент № 883/2004, което дава възможност да се определи приложимата система за социална сигурност.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 5 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност да се тълкува в смисъл, че:

– ако органът на държавата членка, издал удостоверения A1, по искане за отнемане със задна дата на тези удостоверения, отправено от органите на държавата членка на осъществяване на дейност, се ограничи до това временно да оттегли удостоверенията и да съобщи, че същите вече нямат обвързващо действие, поради което наказателното производство в държавата членка на осъществяване на дейност може да бъде продължено, и държавата членка, издала удостоверенията A1, ще вземе окончателно решение едва след окончателното приключване на това наказателно производство, обоснованото от удостоверенията A1 предположение, че заинтересованите работници са надлежно включени в системата за социална сигурност на тази издаваща държава членка вече не е валидно и тези удостоверения A1 вече нямат обвързващо действие за органите на държавата членка на осъществяване на дейност,

– при отрицателен отговор на този въпрос: с оглед на практиката на Съда относно измамата органите на държавата членка на осъществяване на дейност могат да не вземат предвид съответните удостоверения A1?

2. Трябва ли член 13, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, член 3, параграф 1, буква а) и член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета, както и член 4, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари да се тълкуват в смисъл, че от обстоятелството, че предприятие, което е получило разрешение за автомобилен превоз в държава — членка на Европейския съюз съгласно Регламент (ЕО) № 1071/2009 и Регламент (ЕО) № 1072/2009 и следователно трябва да е действително и трайно установено в тази държава членка, задължително следва, че е безспорно доказано, че за целите на определянето на приложимата система за социална сигурност седалището на това предприятие по смисъла на член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО)

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ

№ 883/2004 се намира в тази държава членка и че тази констатация има обвързващо действие за държавата членка на осъществяване на дейност?

Цитирани разпоредби на правото на Съюза

Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82), член 13.

Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 2009 г., стр. 1), член 5.

Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300, 2009 г., стр. 51), членове 3 и 11.

Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари (ОВ L 300, 2009 г., стр. 72), член 4.

Цитирани национални разпоредби

Член 66 от Strafwetboek (Наказателен кодекс)

Член 235 от Sociaal Strafwetboek (Наказателен кодекс относно престъпленията против трудово-осигурителната система)

Кратко представяне на фактите и производството

1 FU е управител на DRV Intertrans BV, със седалище в Белгия, което упражнява дейност в транспортния сектор. Съпругата на FU е управител на Immo-Des BV, което има седалище в Белгия и разполага със стопанска сграда (по-специално със съоръжения за паркиране и поддръжка, както и съоръжения за зареждане). FU официално живее на адрес в Люксембург, където се намира и седалището на транспортното предприятие Mic Cargo sarl. Освен това FU и съпругата му учредяват в Словакия дружеството Md Intercargo sro, което също осъществява дейност в транспортния сектор.

2 Установено е обаче, че както люксембургското, така и словашкото дружество фактически се управляват от Белгия и по-голямата част от

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ

транспортните дейности се извършват в Белгия. Според белгийската Sociale Inspectie (Служба за социален надзор, Белгия, наричана по-нататък „Sociale Inspectie“) словашкото дружество е учредено с цел, като подизпълнител на DRV Intertrans BV и на люксембургското дружество Mic Cargo sarl, да използва евтина работна ръка чрез командироване на работници. Sociale Inspectie обаче счита, че тази дейност се отнася само до белгийския пазар, без да се упражнява релевантна дейност в Словакия, формалната държава по седалище.

3 С оглед на това FU и DRV Intertrans BV са призовани да се явят пред Correctionele rechtbank West-Vlaanderen, afdeling Brugge (първоинстанционен наказателен съд на Западна Фландрия, отделение Брюж, Белгия) по-специално поради измама. Всъщност, за да не плащат социалноосигурителни вноски на Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (Националната служба за социално осигуряване, Белгия), те неправилно посочили, че съответните работници са командировани в Белгия от словашко дружество, докато действителното седалище на това дружество не се намира в Словакия, респ. при всички положения последното не упражнява значителна по обхват дейност в Словакия (член 66 от Strafwetboek и член 235 от Sociaal Strafwetboek).

4 В хода на това наказателно производство белгийските органи искат от словашките органи да отменят със задна дата издадените от тях удостоверения A1. Впоследствие словашките органи временно отменят всички удостоверения и съобщават, че последните вече нямат обвързваща сила, поради което белгийското наказателно производство може да бъде продължено и, че едва след приключването на това производство окончателно ще решат кои са приложимите по отношение на съответните работници разпоредби.

5 С решение от 11 февруари 2021 Hof van Beroep van Antwerpen (correctionele kamer) признава FU и DRV Intertrans BV за виновни (по-специално) за измама и им налага наказание по-специално по следните съображения:

– издадените удостоверения за командироване A1 са временно отменени от словашките органи и нямат обвързващо действие. Спирането на действието на тези удостоверения означава, че нямат никаква доказателствена стойност по отношение на приложимата система за социална сигурност.

– общностно разрешение за превоз, което не е отнето, не оказва никакво влияние върху приложимата система за социална сигурност и не води до задължение за съда да приеме, че в контекста на социалната сигурност Md Intercargo sro е действително и трайно установено в Словакия.

6 FU и DRV Intertrans BV подават касационна жалба срещу това решение пред запитващата юрисдикция.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ

Основни доводи на страните в главното производство

Първи въпрос

7 FU и DRV Intertrans BV изтъкват, че това решение нарушава член 5 от Регламент № 987/2009, доколкото в него неправилно се приема, че действието на удостоверенията A1 на съответните работници е спряно и в тази форма последните вече нямат доказателствена стойност. Всъщност тази разпоредба не позволявала на издаващата държава членка, в случая Словакия, да отнеме със задна дата или да спре действието на удостоверение A 1 до приключването на съдебно производство в друга държава членка. Съгласно посочената разпоредба издаващата държава членка можела само да запази, отнеме или обяви за невалидно удостоверение A1.

Втори въпрос

8 FU и DRV Intertrans BV считат, че в решението неправилно се посочва, че получаването на разрешение в държава членка в съответствие с Регламент № 1071/2009 и Регламент № 1072/2009 не доказва, че предприятието е действително и трайно установено в тази държава членка. Освен това в решението не бил взет предвид безспорният характер на това доказателство, доколкото само издаващата държава членка имала право да налага санкции за евентуални нарушения и да отнема разрешението. Също така, по-специално при преценката относно седалището на работодателя, решението неправилно не признавало връзката между това доказателство и понятието за седалище в член 13, параграф 1 от Регламент № 883/2004.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

Първи въпрос

9 Член 5 от Регламент № 987/2009 урежда правната стойност на документи и подкрепящи доказателства, издадени в друга държава членка. Съгласно тази разпоредба такъв документ се приема от държавата членка на осъществяване на дейност, доколкото не е отнет или обявен за невалиден от издаващата държава членка. При съмнение относно валидността на документ или точността на фактите държавата членка на осъществяване на дейност отправя питане до издаващата държава членка за необходимите разяснения или, когато е уместно, отнемането на този документ. Издаващата държава членка евентуално проверява основанията за издаване и е възможно да отмени документа.

10 От практиката на Съда може по-специално да се заключи, че удостоверение A1 обосновава презумпцията за надлежно включване в системата за социална сигурност на издаващата държава членка (решение от 26 януари 2006 г., Herbosch Kiere nv, C-2/05, EU:C:2006:69). Това удостоверение по принцип има обвързващо действие за съд на държавата членка на

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ

осъществяване на дейност, при което последният няма право да проверява валидността на удостоверението (решения от 10 февруари 2000 г., Fitzwilliam Executive Search Ltd, C-202/97, EU:C:2000:75, от 27 април 2017 г., A-Rosa Flussschiff GmbH, C-620/15, EU:C:2017:309 и от 6 февруари 2018 г., Altun, C-359/16, EU:C:2018:63).

11 Ето защо се поставя въпросът дали тази презумпция за надлежно включване и обвързващият характер на такова удостоверение вече не са валидни, ако по искане за отмяна издаващата държава членка временно отмени съответните удостоверения A1 и в това отношение съобщи, че последните вече нямат обвързващо действие, поради което наказателното производство в държавата членка на осъществяване на дейност може да бъде продължено и, че едва след окончателното приключване на това наказателно производство ще бъде взето окончателно решение. При отрицателен отговор на този въпрос се поставя въпросът дали с оглед на практиката на Съда относно измамата държавата членка на осъществяване на дейност може да не вземе предвид съответните удостоверения.

12 Запитващата юрисдикция счита, че тълкуването на цитираната разпоредба на правото на Съюза е необходимо за постановяването на решение.

Втори въпрос

13 Съгласно член 13, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент № 883/2004 спрямо работник, който е нает от едно предприятие или работодател, осъществява дейност като нает лице в няколко държави членки и не осъществява значителна част от дейността си в държавата членка на пребиваване, се прилага законодателството на държавата членка, в която се намира седалището или мястото на дейност на предприятието или работодателя. Съгласно член 3, параграф 1, буква а) и член 11, параграф 1 от Регламент № 1071/2009 предприятие за превози трябва да е действително и трайно установено в една от държавите членки, за да получи разрешение за упражняване на професията автомобилен превозвач. Съгласно член 4, параграф 1, буква а) от Регламент № 1072/2009 държавите членки издават лиценз на Общността на превозвач, извършващ автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, който е установен в тази държава членка в съответствие със законодателството на Общността и националното законодателство на тази държава членка.

14 Ето защо се поставя въпросът дали от обстоятелството, че предприятие получава разрешение в държава членка съгласно Регламент № 1071/2009 и Регламент № 1072/2009 и следователно трябва да е действително и трайно установено в тази държава членка, безспорно следва, че и в областта на социалната сигурност по отношение на съответното предприятие се приема, че по смисъла на член 13 от Регламент № 883/2004, който дава възможност да се определи приложимата система за социална сигурност, седалището му

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ

се намира в тази държава членка и дали това има обвързващо действие за държавата членка на осъществяване на дейност.

15 Запитващата юрисдикция счита, че тълкуването на цитираните разпоредби на правото на Съюза е необходимо за постановяването на решение.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ